

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoE/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222204147
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2222204147.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Aleny Čakváriovej a Mgr. Patrície Železníkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a B. B., nar. XX.XX.XXXX, obaja zastúpení kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, Ádorská 41, Dunajská Streda, deti rodičov - matka/povinná: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXXX/X, XXX XX G., zastúpená: JUDr. Marcelou Kuchárikovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 25, 931 01 Šamorín a otec/oprávnený: H. I. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. F. XXX/X, XXX XX E., o návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia, na odvolanie matky proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 29.06.2023, č.k. 5Em/2/2022-276, jednomyselne, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku I. **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie vo výroku I. nariadil výkon rozhodnutia – rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.06.2020, č.k. 9P/5/2019-688 právoplatného dňa 20.02.2021, čo do výroku II., III., IV., V., IX. v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.01.2021, č.k. 26CoP/62/2020-1147; vykonateľnosť dňa 20.02.2021, čo do výrokov II., IV. a V., na základe ktorého:

„IV. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka od 16.30 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý párný týždeň v kalendárnom roku v čase od stredy od 13.00 hod. do štvrtka do 7.45 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok od 13.00 hod do stredy do 7.45 hod.

V. Matka je povinná maloleté deti v nepárny týždeň v určenom čase odovzdať otcovi pred miestom svojho bydliska.

Otec je povinný maloleté deti v nepárnom týždni v určenom čase prevziať pred miestom bydliska matky a v párnom a nepárnom týždni počas školského roka v určenom čase prevziať v školskom zariadení a v určenom čase odovzdať maloleté deti v školskom zariadení.

Počas jarných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR, každý nepárny kalendárny rok v čase od piatku predchádzajúceho prázdninám od 16.30 h do nedele nasledujúceho kalendárneho týždňa do 18.00 hod.

Počas veľkonočných sviatkov každý párný kalendárny rok vo štvrtok v čase od 10.00 h, ktorý predchádza veľkonočnému piatku do utorka do 18.00 hod, ktorý nasleduje po veľkonočnom pondelku.

Počas letných prázdnin každý párný kalendárny rok v čase od 16.07. od 09.00 hod do 31.07. do 19.00 hod a od 16.08. od 09.00 hod do 31.08. do 19.00 hod a každý nepárny kalendárny rok v čase od 01.07. od 09.00 hod do 15.07. do 19.00 hod a od 01.08. od 09.00 hod do 15.08. do 19.00 hod.”

Vo výroku II. povinnej: C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, G., uložil pokutu vo výške 200 eur, ktorú jej uložil zaplatiť na účet Okresného súdu Dunajská Streda, do 15 dní od doručenia uznesenia a vo výroku III. uložil povinnej a oprávnenému, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia doručili súdu svoje písomné vyjadrenie k tomu, ako prebieha styk otca s maloletými.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 370 ods. 1, § 371 ods. 1, § 376 ods. 1, § 378, § 379 ods. 1, § 382 ods. 1, ods. 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), keď návrh otca zo dňa 13.12.2022 na nariadenie výkonu rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.06.2020, č.k. 9P/5/2019-688 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.01.2021, č.k. 26CoP/62/2020-1147, ktorým súd vo výroku IV. a V. upravil styk otca s maloletými deťmi posúdil ako dôvodný. Súd prvej inštancie z obsahu spisu zistil, že vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.06.2020, č.k. 9P/5/2019-688 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 26CoP/62/2020-1147 bolo manželstvo rodičov maloletých rozvedené, maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti matky, oprávnenie zastupovať maloletých a spravovať ich majetok bolo zverené obom rodičom, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletej A. sumou 250 eur mesačne a na výživu maloletého B. sumou 200 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých a napokon bol upravený styk otca s maloletými deťmi. Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.06.2020, č.k. 9P/5/2019-688 nadobudol právoplatnosť dňa 20.02.2021 čo do výroku II., III., IV., V., IX. v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.01.2021, č.k. 26CoP/62/2020-1147 a vykonateľnosť dňa 20.02.2021 čo do výrokov II., IV. a V.

3. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že matka maloletých detí vykonateľný rozsudok nedodríava, deti sú vo veku 11 a 9 rokov a v rámci súdom upraveného styku sa má vytvoriť citový vzťah medzi rodičmi a deťmi, teda je žiaduce a v záujme maloletých detí, aby tento vzťah napredoval a rozvíjal sa. Podľa súdu prvej inštancie je v záujme maloletých detí, aby sa s otcom pravidelne stretávali, otec má záujem na rozvíjaní vzájomnej citovej väzby s deťmi a má právo podieľať sa na starostlivosti o nich, keď maloletí nie sú až natoľko zrelí a spôsobilí, aby sami posúdili, aký rozsah styku s otcom je v ich najlepšom záujme. Mal za to, že neobstojí námietka matky, že deti sú smutné a nešťastné a nudia sa u otca. Matka prenáša zodpovednosť na maloleté deti za nerealizovanie styku otca s deťmi, hoci to je práve ona, ktorá trávi s deťmi väčšinou času a má najväčší vplyv na názory, správanie a vzťah detí k svojmu otcovi. Podľa názoru súdu prvej inštancie matka nepodnecuje maloleté deti k tomu, aby prejavili aktívny záujem o otca a súčasne dôvodil, že matka by mala na výchovu detí pôsobiť a motivovať svoje deti k prehlbovaniu a udržiavaniu väzieb s otcom, keď úloha otca v živote maloletých je nepopierateľná (uznesenie Ústavného súdu Českej republiky vo veci IV. ÚS 60/2004, nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 618/2005). Vzhľadom na to, že rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.06.2020, č.k. 9P/5/2019-688 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.01.2021, č.k. 26CoP/62/2020-1147 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, pričom styk otca s maloletými deťmi neprebíha podľa predmetného rozsudku, výzva súdu prvej inštancie na dobrovoľné splnenie povinnosti zostala bezvýsledná a rovnako k dobrovoľnému plneniu vykonávaného rozhodnutia nedošlo ani po pojednávaní a informatívnych stretnutiach, ktoré súd prvej inštancie vo veci uskutočnil, súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené podmienky podľa § 376 ods. 1 C.m.p. a nariadil výkon rozhodnutia. Konštatoval, že v snahe minimalizovať negatívne dopady konfliktu rodičov a núteného výkonu rozhodnutia na maloletých, pred uskutočnením výkonu rozhodnutia rozhodol o uložení pokuty povinnej za neumožnenie styku oprávneného s maloletými, a to vo výške 200 eur § 382 ods. 1 C.m.p.), ktorú považoval za dostatočne motivačnú pre povinnú na to, aby súdne rozhodnutie rešpektovala a umožňovala styk otca s maloletými tak, ako to upravuje súdne rozhodnutie. Súčasne uložil povinnej a oprávnenému, aby v lehote 30 dní od doručenia uznesenia doručili súdu svoje písomné vyjadrenie k tomu, ako prebieha styk otca s maloletými, keď uvedené informácie umožnia súdu prvej inštancie rozhodnúť o ďalšom postupe vo veci a o prípadnej potrebe uplatnenia ďalších prostriedkov smerujúcich k plneniu vykonávaného rozhodnutia (§ 388 ods. 1 C.m.p.).

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie matka navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol. Podľa názoru matky v danej veci súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.), nevykonala navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej „C.s.p.“), dospel na základe

vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V odvolaní matka namietla, že súd prvej inštancie po podaní návrhu na výkon rozhodnutia bez toho, aby zistil, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré neprebíha styk otca s deťmi podľa exekučného titulu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých), po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia postupoval v konaní represívnym spôsobom tak, že vyzval matku detí ako povinnú na dobrovoľné splnenie povinnosti, čím prezumoval zavinené konanie povinnej, teda nerešpektovanie exekučného titulu. Súd prvej inštancie sa uspokojil len s jednostrannými nepravdivými tvrdeniami oprávneného, že sa povinná nepodrobuje súdnemu rozhodnutiu, vôbec nezisťoval, či dôvody nepodrobenia sa reálne existujú a ak existujú, či ich nezapríčiňuje práve oprávnený rodič, teda samotný otec. Podľa matky v konaní absentuje akýkoľvek dôkaz, ktorý by preukazoval, že povinná nerešpektuje súdne rozhodnutie (uvedené nebolo preukázané, ani v predchádzajúcich dvoch konaniach o návrhu otca na výkon rozhodnutia vedených pred OS Dunajská Streda pod sp. zn. 20Em/1/2021 a sp. zn. 12Em/1/2022). Matka motivuje deti, pripravuje ich aj po psychickej stránke na styk s otcom, avšak sám otec svojim správaním túto snahu neguje, keď maloletí v pohovoroch uskutočnených v nadväznosti na podané návrhy otca (ÚPSVaR, CDR, CPPPaP, súd prvej inštancie) vždy totožne uviedli dôvody, pre ktoré sa nechcú stretávať s otcom (zlé správanie otca k deťom, klamanie, nerešpektovanie názoru detí a ich vôle, vulgárne vyjadrovanie na adresu matky a jej priateľa, výsmešné správanie otca voči deťom, snaha otca urobiť z detí klamárov s bludnými predstavami, vypočúvanie detí zároveň si ich nahrávaním...). Maloleté deti boli v súlade s čl. 4, § 38, § 116 C.m.p. vypočuté dňa 10.03.2023 na súde za účasti B. C. J., psychologičky Krajského súdu v Trnave, ktorá uviedla, že deti mali s otcom pekné zážitky, avšak prevládajú tie negatívne, vyjadrila sa, že pre deti vo veku 11 a 10 rokov už nie je potrebná špeciálna príprava zo strany matky na stretnutie s otcom, malo by stačiť, že majú nachystané veci a vedia, kedy otec príde. Matka zdôraznila, že predmetom vykonávacieho konania nie je rozsah styku otca s deťmi, ale skutočnosť, že sa deti nechcú s otcom stretávať výlučne z dôvodov na strane otca, čo súd prvej inštancie úplne odignoroval. Hoci matka viac ako 3 roky žiada nariadenie znaleckého dokazovania vo všetkých konaniach začatých na základe návrhov otca, ani raz súd k vykonaniu tohto dôkazu nepristúpil. V konaniach už neraz upozornila, že neustále podávanie návrhov zo strany otca a jeho snaha za každú cenu presadiť svoje sú vo vzťahu medzi ním a deťmi kontraproduktívne, deti sú neustále vypočúvané a sú tým pádom o prebiehajúcich konaniach informované. V situácii, keď otec detí podal na súde od roku 2019 takmer 40 návrhov vo veciach maloletých detí, je už ťažko hovoriť, že sa jedná o využitie jeho práva na súdnu ochranu. Samotné deti vo všetkých pohovoroch (na súde, u kolízneho opatrovníka alebo pred psychologmi) uviedli, že matka ich k styku s otcom podnecuje, hovorí im, že budú mať spolu pekné zážitky, ale oni samé nechcú ísť k otcovi po opakovaných negatívnych zážitkoch, ktoré s ním mali. Je nepochopiteľné, z čoho konkrétneho zo súdneho spisu mal súd za preukázané, že matka nepodnecuje deti k tomu, aby prejavili aktívny záujem o otca ako je to uvedené v bode 23 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uh. Matka napokon poukázala na to, že súd prvej inštancie jej uložil poriadkovú pokutu bez skúmania dôvodov, prečo sa stretnutia otca s deťmi neuskutočňujú, na nesprávny postup súdu prvej inštancie, keď pri posudzovaní návrhu otca a jeho doplnení porušil zákaz formalizmu a princíp materiálne ponímanej súdnej ochrany, keď všetky pre vec rozhodujúce skutočnosti posudzoval príliš formálne, uspokojil sa len s jednostrannými tvrdeniami otca, nepostupoval podľa vykonávacieho predpisu, nezisťoval existenciu ospravedlniteľných dôvodov a nerealizovania styku a na vec nenazeral komplexne.

5. Otec v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu matky uviedol, že pokiaľ ide o odvoláciu námietku matky o tom, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď údajne nezisťoval ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré neprebíha styk otca s deťmi podľa exekučného titulu má za to, že súd prvej inštancie v dostatočnej miere preskúmal nespočetné množstvo matkou podsúvaných príbehov a tvrdení detí, ktoré sú výhradne len ich interpretáciou matkiných vyjadrení. Deti preberajú vo svojich vyjadreniach nie len tematicky, ale používajú aj slová, ktoré sa práve nachádzajú vo vyjadreniach matky a slová, ktoré deti v ich veku štandardne nepoužívajú. Matka nepredložila okrem jej tvrdení žiadny dôkaz, ktorý by nasvedčoval existencii ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré neprebíha styk otca s deťmi, a tento prostriedok využíva ako svoju obranu z dôvodu, že nemá žiadne podložené argumenty. Matka vo vyjadrení účelovo klame keď uvádza, že skutočnosť, že deti nepripravuje nebola preukázaná ani v jednom konaní, keď v konaní 12Em/1/2022 bol výkon rozhodnutia už v minulosti nariadený a toto rozhodnutie bolo potvrdené aj Krajským súdom v Trnave. Návrhy matky na doplnenie dokazovania (výsluchom svedkov, znaleckým dokazovaním) sú len jej taktikou čo najviac zdržiavať a predlžovať aktuálny stav a stále sa snaží pracovať na oddelení detí od otca. Deti nemajú takú kognitívnu schopnosť,

aby si dokázali vytvoriť autentický názor za situácie, keď 24 hodín sú ovplyvňované matkou, možno jej rodičmi alebo advokátkou. Snaha matky uzurpovať si deti, neochota prijať iný názor a v neposlednom rade agresivita a citované vydieranie vyplýva podľa otca z jej povahových vlastností a výchovného prostredia z ktorého pochádza. Argumentáciu matky na základe vyjadrenia B. C. J. (psychologičky) považuje za nesprávnu, keď podľa otca svoje tvrdenia, že deti vo veku 10 – 11 rokov sú vyspelé a hovoria pravdu, nepodložila žiadnymi argumentmi. Uviedol, že odvolanie matky a jej vyjadrenia len potvrdzujú otcove dôvodné obavy o zdravie detí, deti na základe pôsobenia výchovného prostredia majú dokázateľne zmenený stav vnímania reality, popisujú príbehy ktoré sa nestali, otec má dôvodné obavy, že okrem poškodenia vnímania reality deti prichádza aj k regresii vývinu ich mozgov, keď pre správny vývin je potreba aj socializácia, učenie kritickému mysleniu, empatia, čo deti nevykazujú v čase, kedy sú u matky. Odvolaním sa na výkon rozhodnutia matka poprela svoje tvrdenia, že chce aby sa deti s otcom stretávali, keď namiesto odvolania by mala investovať energiu do usmernenia detí. Absencia snahy matky o nápravu zdravia detí podľa otca potvrdzuje, že návrh bol dôvodný. V doplňujúcom vyjadrení z 02.09.2023 otec oznámil, že jeho styk s deťmi sa počas leta 2023 nerealizoval, pre deti bol opakovane viackrát, zakaždým bez úspechu. Nehovoriac o tom, že matka za odmenu zobrala deti na výlety na miesta, kde radi chodia, keď s ním nepôjdu. Matka zámerne nedvíha telefóny, po jeho príchode vypína zvonček v dome, následne sa zatajujú a podobne. Dňa 01.09.2023 sa mu podarilo presvedčiť deti na malú prechádzku, deti sa voči nemu správali drzo až arogantne, vyčítali mu, že podáva návrhy na súd, čím ubližuje maminke, povedali mu, aby sa zmenil. Otec žiadal o bezodkladné konanie a uskutočnenie výkonu rozhodnutia.

6. Kolízny opatrovník vo vyjadrení sa z 29.09.2023 navrhol napadnuté uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 5Em/2/2022-276 potvrdiť, súčasne poukazujúc na to, že nútený výkon rozhodnutia nie je v záujme maloletých detí.

7. Otec v podaniach zo dňa 22.09.2023, 04.10.2023, 11.10.2023 a 19.10.2023 oznámil neuskutočnenie styku s deťmi dňa 20.09.2023 (matka deti čakala pred školou a odviezla ich domov), upozornil na rozpor vo vyjadrení sa kolízneho opatrovníka k odvolaniu matky (na jednej strane navrhuje rozhodnutie potvrdiť, na strane druhej napíše, že nútený výkon rozhodnutia nie je v záujme maloletých detí) a opísal pokus o realizáciu styku dňa 18.10.2023.

8. Matka v písomnom podaní zo dňa 19.10.2023 s poukazom na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, že nútený výkon rozhodnutia nie je v záujme maloletých detí navrhla, aby dovolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie zrušil a návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol.

9. V písomných vyjadreniach z 26.10.2023 a 29.10.2023 matka opakovane poukázala na skutočnosti vyplývajúce z pohovoru maloletých detí za účasti psychologičky z Krajského súdu v Trnave a navrhla odvolaciemu súdu oboznámiť sa so zápisom z tohto pohovoru. Vzhľadom k tomu, že obidve deti odmietajú styk s otcom, je podľa matky dôvodná otázka, čo sa udialo v domácnosti otca, resp. čo urobil otec deťom, že stretávanie s ním deti odmietajú. Podľa matky je na mieste otázka, prečo sa otec, ktorý sa opakovane domáha zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, odmieta podrobiť znaleckému dokazovaniu, keď práve v jeho záujme by malo byť preukázanie jeho tvrdení. Otec v konaniach opakovane a bez akýchkoľvek dôkazov dehonestuje a ponižuje svoje vlastné deti spochybňovaním ich psychického zdravia.

10. Otec v písomných vyjadreniach z 01.11.2023 a 04.12.2023 uviedol, že do dňa podania mu nebolo možné tráviť čas s oboma maloletými deťmi, povinná naďalej porušuje právoplatné rozhodnutie aj výkon rozhodnutia a posledné termíny preberania detí 24.10.2023 a 27.10.2023 opäť vedome a dobrovoľne zmarila. Otec dal do pozornosti, že od 01.11.2023 vstupuje do platnosti nová vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 16.10.2023, ktorou sa mení vyhláška č. 207/2016 Z.z., z ktorej dôvodovej správy k § 3 vyplýva, že v aplikačnej praxi sa ukázalo, že právna úprava skúmania existencie tzv. ospravedlňujúcich dôvodov vytvorila nežiaduci priestor na to, aby rodič mohol odmietnuť kontakt maloletého dieťaťa s druhým rodičom v čase, ktorý na to vyčlenil súd. Inštitút ospravedlniteľných dôvodov sa po rokoch javí tak, že je v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, môže byť zneužívaný jedným z rodičov na účelové blokovanie maloletého dieťaťa od druhého rodiča, a tým i na potenciálne obchádzanie súdneho rozhodnutia ohľadne kontaktu maloletého dieťaťa s druhým rodičom. Otec v podaní žiadal, aby súd bezodkladne konal a uskutočnil výkon rozhodnutia, keďže poriadková pokuta udelená matke nemala žiaden efekt. Matka je vlastníčkou niekoľkých nehnuteľností, vlastní luxusné auto, dostala vyrovnávací

podiel z BSM viac ako 110 000 eur, poberá výživné vo výške 450 eur mesačne, deklaruje, že na obidve deti miňa spolu 1 800 eur mesačne. Podľa otca je jasné, že poriadková pokuta vo výške 200 eur je nedostatočná, navyše keď je udelená raz za x mesiacov.

11. Krajský súd v Trnave po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2, § 357 C.s.p. v spojení s § 377 ods. 2 C.m.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 C.m.p.) a dôvodmi odvolania (§ 66 C.m.p.), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 C.m.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie povinnej (matky) nie je dôvodné. Vychádzajúc z obsahu podaného odvolania podrobil odvolaciemu prieskumu výlučne výrok I. rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.06.2020, č.k. 9P/5/2019-688 (čo do výroku II., III., IV., V., IX.) v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.01.2021, č.k. 26CoP/62/2020-1147 (čo do výrokov II., IV. a V.), keď výroky II. a III. rozhodnutia neboli odvolacími dôvodmi napadnuté a navyše sa jedná o časť rozhodnutia, voči ktorému nie je podľa § 355 ods. 2, § 357 C.s.p. v spojení s § 377 ods. 2 C.m.p. odvolanie ani prípustné.

12. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

13. Podľa § 370 ods. 1 C.m.p. podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

14. Podľa § 373 C.m.p. na konanie o výkone rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

15. Podľa § 376 ods. 1 a 2 C.m.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

16. Podľa § 377 ods. 2 C.m.p. proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

17. Podľa § 377 ods. 3 C.m.p. odvolanie proti nariadeniu výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

18. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 14.12.2022 domáha nariadenia výkonu rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.06.2020, č.k. 9P/5/2019-688 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.01.2021, č.k. 26CoP/62/2020-1147 v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.02.2021. Styk otca s maloletými bol upravený tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od piatka od 16.30 hod. do nedele do 18.00 hod. a každý párny týždeň v kalendárnom roku v čase od stredy od 13.00 hod. do štvrtka do 7.45 hod. a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v utorok od 13.00 hod do stredy do 7.45 hod. s tým, že matka je povinná maloleté deti v nepárny týždeň v určenom čase odovzdať otcovi pred miestom svojho bydliska, otec je povinný maloleté deti v nepárnom týždni v určenom čase prevziať pred miestom bydliska matky a v párnom a nepárnom týždni počas školského roka v určenom čase prevziať v školskom zariadení a v určenom čase odovzdať maloleté deti v školskom zariadení. V tomto rozhodnutí bol zároveň upravený styk otca počas jarných prázdnin, veľkonočných sviatkov a letných prázdnin tak, že počas jarných školských prázdnin vyhlásených MŠ SR, každý nepárny kalendárny rok v čase od piatku predchádzajúceho prázdninám od 16.30 hod. do nedele nasledujúceho kalendárneho týždňa do 18.00 hod., počas veľkonočných sviatkov každý párny kalendárny rok vo štvrtok v čase od 10.00 hod., ktorý predchádza veľkonočnému piatku do utorok do 18.00 hod., ktorý nasleduje po veľkonočnom pondelku a počas letných prázdnin každý párny kalendárny rok v čase od 16.07. od 09.00 hod. do 31.07. do 19.00 hod. a od 16.08. od 09.00 hod. do 31.08. do 19.00 hod. a každý nepárny kalendárny rok v čase od 01.07. od 09.00 hod. do 15.07. do 19.00 hod. a od 01.08. od 09.00 hod. do 15.08. do 19.00 hod..

19. Konanie o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je mimosporovým konaním, ktoré je upravené v štvrtej časti Civilného mimosporového poriadku. Podrobnosti predmetného konania bližšie upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z.z. v platnom znení, ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých. Napriek tomu, že výkon rozhodnutia vo veciach maloletých je druhom vykonávacieho konania, vykazuje od štandardného vykonávacieho konania na peňažné alebo nepeňažné plnenie zjavné odlišnosti. Rozhodujúcou odlišnosťou je práve sám predmet personálnej exekúcie, ktorým je osoba – maloleté dieťa, ktoré je súčasne účastníkom tohto konania (Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1009).

20. Po preskúmaní odvolania matky/povinneí odvolací súd zistil, že matka odvolanie odôvodnila tým, že súd prvej inštanície nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 C.m.p.), nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e/ C.s.p.), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštanície vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). V tejto súvislosti však konštatuje, že pokiaľ ide o uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia, odvolanie proti predmetnému rozhodnutiu je možné odôvodniť len dôvodmi, ktoré sú taxatívne vymedzené v § 377 ods. 3 C.m.p. teda tým, že exekučný titul nie je vykonateľný (pozn. „môže ísť o dôvody formálnej nevykonateľnosti alebo materiálnej nevykonateľnosti súdneho rozhodnutia, pri materiálnej vykonateľnosti pôjde o neurčitosť výroku, označenia účastníkov, lehoty na plnenie, príp. iných, pre výkon rozhodnutia podstatných údajov. Pri formálnej vykonateľnosti pôjde o to, že rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo vykonateľnosť, napr. pre nesprávne doručenie, pre nesprávne právne posúdenie vykonateľnosti súdom a pod. - Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034, obdobne nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 41/2011 – 31 zo dňa 03.05.2011) alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženeí povinnosti (pozn. dôvodom môže byť napr. to, že došlo k splneniu povinnosti alebo že oprávnená alebo povinná osoba zomrela, dôvodom môže byť aj zrušenie alebo zmena rozhodnutia, ktorý je exekučným titulom - Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034) s tým, že tieto odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 3 C.m.p.). O obmedzenom rozsahu pokiaľ ide o odvolacie dôvody bol odvolateľ v napadnutom rozhodnutí riadne poučený. Vymedzenie týchto špecifických odvolacích dôvodov vyjadruje podľa právnej teórie rešpekt a autoritatívnu silu už vydaného súdneho rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. Nepôjde teda o dôvody, ktoré sa týkajú merita veci rozhodnuteí súdom v základnom konaní (Smyčková, R., Števíček M., Tomašovič M., Kotrecova M. a kol. Civilný mimosporový poriadok. Komentár. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2017, s. 1034). Odvolací súd sa preto v rámci prieskumu napadnutého rozhodnutia zamerával výlučne, len na existenciu uvedených zákonom prípustných dôvodov odvolania.

21. Exekučným titulom v predmetnej veci je právoplatný a vykonateľný rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 18.06.2020, č.k. 9P/5/2019-688 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.01.2021, č.k. 26CoP/62/2020-1147.

22. Pokiaľ ide o prvý vyššie vymedzený odvolací dôvod, matka v odvolaní nenamieta, že rozsudok súdu prvej inštanície v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi je (materiálne alebo formálne) nevykonateľný. Napriek tomu odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali záveru, že exekučný titul vykonateľný nie je.

23. V súvislosti s druhým odvolacím dôvodom, odvolací súd konštatuje, že z obsahu podaného odvolania a matkou uvádzanými argumentmi nemožno vyvodíť znaky tohto odvolacieho dôvodu, a teda že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik uloženeí povinnosti. Podstatnou odvolacou námietkou zo strany matky bola skutočnosť, že súd prvej inštanície nepostupoval správne, keď nepreskúmal či existujú ospravedliteľné dôvody, pre ktoré neprebíha styk otca s deťmi podľa exekučného titulu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých), teda jednak spochybňovala procesný postup súdu prvej inštanície po podaní návrhu otca na výkon rozhodnutia a súčasne argumentovala odmietavým postojom maloletých deťí k stretávaniu sa s otcom, ktorého príčinou má byť práve osoba otca. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že procesný postup súdu prvej inštanície, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním napadnutého

uznesenia o nariadení výkonu exekučného titulu a samotný odmietavý postoj maloletých detí k otcovi nie je okolnosťou, ktorá by spôsobovala zánik uloženej povinnosti vyplývajúcej z exekučného titulu, teda uvedené nemožno subsumovať ani pod druhý špecifický odvolací dôvod týkajúci sa predmetnej veci.

24. K odvolacím námietkam matky však odvolací súd dáva do pozornosti, že práva účastníkov (teda aj povinného z exekučného titulu), záujem maloletého dieťaťa a individuálnosť každého prejednávaneho prípadu zákonodarca v dostatočnej miere zohľadnil v právnej úprave účinnej do 31.10.2023, ktorá ukladala súdu povinnosť pred nariadením výkonu rozhodnutia zisťovať existenciu ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu (§ 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2023). V tejto súvislosti nie je možné opomenúť, že prijatím vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 16.10.2023, č. 413/2023 Z.z., došlo s účinnosťou od 01.11.2023 k zmene § 3 vyhl. č. 207/2016 Z.z. v smere, že súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 C.m.p.) alebo po začatí konania, ktoré sa začína bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu (§ 3 ods. 1 vyhlášky č. 413/2023 Z.z.). Uvedené znamená, že zákonodarca upustil od právnej úpravy tzv. ospravedlniteľných dôvodov, práve pri ktorých bol súd povinný zohľadňovať najmä správanie sa povinného pri plnení povinnosti, správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého dieťaťa. Keďže obe citované vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky majú charakter procesného predpisu (boli vydané na základe splnomocňovacieho ustanovenia § 392 C.m.p.), pričom vyhláška č. 413/2023 Z.z. neobsahuje prechodné ustanovenia, odvolací súd v súvislosti s riešením otázky absencie intertemporálnych ustanovení právneho predpisu poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, č.k. PL. ÚS 107/2011 z 22.10.2014 podľa ktorého, pokiaľ ide o oblasť procesného práva platí, že nová právna úprava sa uplatní na všetky prebiehajúce konania, ibaže zákon neustanovuje inak. Zdôrazňuje, že pre procesné právo vo všeobecnosti platí, že nové ustanovenia zákona sa aplikujú nielen v konaniach, ktoré boli začaté po účinnosti novely, ale aj v konaniach, ktoré boli začaté podľa starších právnych predpisov. Táto zásada sa neuplatní v tých prípadoch, ak zákon z nej ustanoví výnimky (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 MCdo 12/2012 z 26.06.2013). Za výnimky vyplývajúce z citovaných rozhodnutí možno považovať ochranu nadobudnutých práv, ktorá by mala vyplývať z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vychádzajúc z uvedeného uzatvára, že aj pre dané konanie, začaté za účinnosti § 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2023, platí s účinnosťou od 01.11.2023 nová právna úprava prijatá v čl. 1 vyhlášky č. 413/2023 Z.z., ktorou sa mení § 3 vyhlášky č. 207/2016 Z.z., čo znamená, že odvolacie námietky matky, týkajúce sa nesprávneho vyhodnotenia existencie ospravedlniteľných dôvodov, správania sa oboch rodičov pri plnení povinnosti a pri realizácii práv vyplývajúcich z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu a ani vyhodnotenia správania sa a názorov oboch maloletých detí súdom prvej inštancie, nemajú pre rozhodovanie odvolacieho súdu (v čase jeho rozhodovania o odvolaní matky) žiaden podstatný skutkový a ani právny význam.

25. Odvolací súd záverom zdôrazňuje, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná. Záujmom dieťaťa je nepochybne, aby bolo v starostlivosti toho z rodičov, ktorý uznáva úlohu a dôležitosť druhého rodiča v živote dieťaťa. Starostlivosť a výchova o maloleté dieťa predpokladá zabezpečenie nielen materiálnych, ale i nemateriálnych podmienok, ktoré umožňujú rozvíjanie osobnosti maloletého dieťaťa. V procese socializácie maloletého dieťaťa je v zásade nevyhnutná účasť oboch rodičov. Po rozpade rodiny s maloletými deťmi nielen etika príbuzenských vzťahov, ale aj zákon zaväzuje deti k povinnosti svojich rodičov ctíť a rešpektovať, kým rodičovská zodpovednosť (za riadnu výchovu detí) je prikázaná obom rodičom; preto, pokiaľ nie sú zistené také skutočnosti, ktoré by viedli k pozastaveniu výkonu rodičovskej zodpovednosti, nie je dôvod na to, aby rodič, v ktorého priamej starostlivosti maloleté dieťa nie je, aby sa tento rodič s maloletým dieťaťom nestretával. Záujem maloletého dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletým dieťaťom a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote maloletého dieťaťa bez pochybnosti nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 554/04). Základným právom každého maloletého dieťaťa je právo na pravidelný kontakt s obidvoma rodičmi. Záujem maloletého dieťaťa treba skúmať z objektívneho hľadiska a je nesporné, že v záujme maloletých detí je, aby sa vytváral pozitívny vzťah maloletých detí k obom rodičom, a to nevyhnutne vyžaduje pravidelný styk (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/207/2018 zo dňa 29.10.2019).

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že matka v podanom odvolaní neuviedla žiadne skutočnosti nasvedčujúce niektorému z odvolacích dôvodov v zmysle § 377 ods. 3 C.m.p. a takéto skutočnosti ani nevyplývajú z obsahu spisu, preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil ako vecne a právne správne.

27. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, nakoľko nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí (§ 58 C.m.p.).

28. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).